

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Egerszegi Zoltán (címe) ügyvéd által képviselt (I.r. felperes neve, címe) I. rendű és a (II.r. felperes neve, címe) II. rendű felpereseknek a Szigethy-Papp Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Papp Gábor ügyvéd) által képviselt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű és a (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása miatt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. december 1. napján kelt, 26.P.25.596/2007/4. számú ítélete ellen az I-II. rendű felperesek részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 30.000 (harmincezer) forint, a II. rendű felperest, hogy 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget fizessen meg 15 napon belül az alperesek részére.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 60.000 (hatvanezer) forint, a II. rendű felperest, hogy 210.000 (kétszáz tízezer) forint fellebbezési illetéket fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... -án „...” címmel közölt cikket, amely megjelent a www...hu oldalon is.

A megjelentek miatt az I. rendű felperes kérte a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását, az internetes honlapon hozzáférhető cikk módosítását és az alperesek 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését.

A II. rendű felperes 3.500.000 forint + Áfa vagyoni kár megfizetését igényelte kereseti kérelmében.

Az I. rendű felperes előadta, hogy a cikk jóhírnévét sértette, tekintettel arra, hogy a közöltekkel ellentétben semmiféle etikai elmarasztalás nem történt vele szemben.

A II. rendű felperesi céggel - amelynek I. rendű felperes az ügyvezetője - számos határozott időre kötött szerződést felbontottak a partnerek a cikkben leírtak miatt, amely következtében a társaság anyagi hátrányt volt kénytelen elszenvedni.

Hivatkozott arra, hogy az ... Etikai Bizottsága nincsen, így etikai vétséget sem állapíthatott meg, kizárólag csak véleményét fogalmazta meg.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a szerző körültekintően járt el és minden lehetséges információt, dokumentumot beszerzett a cikk megírását megelőzően. Az I. rendű felperes által sérelmezett szövegrész való tényeket tartalmazott, amit az ... levele támaszt alá.

Ezen túl előadták, hogy az I. rendű felperes álláspontja is nyilvánosságra került, így semmilyen jogsértés nem áll fenn. Mivel vitatták a kereseti kérelem jogalapját, ezért a kártérítés iránti igényre, illetve annak összegszerűségére már részletes ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította és kötelezte az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek személyenként 60.000-60.000 forint perköltséget, a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek fejenként 120.000-120.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 75. §-ának (1) bekezdését, valamint a 78. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakat.

Ezt követően rögzítette, hogy az írás az étrendkiegészítőként nyilvántartott kapszula előállításával és forgalmazásával foglalkozott, amelynek során az I. rendű felperes nyilatkozatát, a szer pozitív hatásainak hangsúlyozását állította szembe egy kétkedő, szkeptikus hangvételű véleménnyel. Azt is rögzítette, hogy az alperesek az ... levélben megerősített közlésére alapították a cikkben megjelenteket, amely azt támasztja alá, hogy elmarasztaló szakmai állásfoglalás született I. rendű felperessel szemben.

Az ...-nek ez a megnyilatkozása sem a szakma, sem a közélet egyéb szereplői számára nem hagyható figyelmen kívül, hiszen az ... a ... és az ... szerek vizsgálatával összefüggésben kifogásolta, hogy az I. rendű felperes az állatkísérletek megfigyeléseit nem publikálta, ennek ellenére a napi sajtóban többször kecsegtető eredményekről számolt be. Ezt a testület helytelenítette és etikai vétségnek minősítette. Az tény, hogy állásfoglalása nem alakszerű határozatban került rögzítésre, azonban a cikk teljes szövegkörnyezetét, a csatolt okiratot értékelve az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a sérelmezett közlés nem valótlan, nem jogsértő, ezért a felperesek keresetét elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, hivatkozva arra, hogy az alperesek a sérelmezett mondatban azt a tényt közölték, hogy az I. rendű felperest etikai vétségért elmarasztalták, holott ez nem felel meg a valóságnak és alkalmas az I. rendű felperes jóhírnevének megsértésére.

Kiemelték, a cikkbeli állításukat az alperesek semmivel nem tudták igazolni, az I. rendű felperes által benyújtott és az etikai vétlenségét igazoló dokumentumokat nem cáfolták. Az I. rendű felperes, mint elismert oktató, számos díjjal kitüntetett kutató a megjelentek óta számtalan esetben kényszerült magyarázkodásra kollegái,

lakókörnyezetében élő ismerősei, sőt diákjai előtt. Az alperesek olyan erkölcsi kárt okoztak, amely elismert szakmai tekintélyét, pályáját, megítélését negatív módon befolyásolta.

A cikkben nyilvánosságra került közlés hatására a II. rendű felperessel, melynek az I. rendű felperes az ügyvezetője, egy jelentős szerződés is felbontásra került, ebből kifolyólag anyagi hátrány is érte a II. rendű felperest.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta II. rendű felperes keresetének alaptalanságára vonatkozó döntését.

Kifogásolták, az elsőfokú bíróság olyan okiratra alapozta döntését, mely a cikk megjelenése után keletkezett, és annak (aláírója) kiállítója nem is jogosult az etikai vétség megállapítására. Kiemelték, hogy a cikk tényként állította, hogy az I. rendű felperest etikai vétségért egyszer már elmarasztalták, holott a bizonyítékként csatolt dokumentum az ... elnökségének csak a véleményét rögzítette figyelemmel arra is, hogy az ...-nek nincs etikai tanácsa, így nem hozhatott elmarasztaló etikai döntést.

Megítélésük szerint az eljáró bíró feltételezésekbe bocsátkozott és logikai ellentmondást fogalmazott meg, iratellenesen hozta meg döntését, sértve ezzel a Pp. 206. §-ában foglaltakat, továbbá nem indokolta azt sem, hogy a becsatolt okiratok bizonyítékként való értékelését a határozat meghozatalakor miért mellőzte.

Mindezek alapján kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és kereseti kérelmüknek megfelelő döntés meghozatalát, a jogsértés megállapítását, a jogsértő állapot megszüntetését, továbbá az alperesek 3.500.000 forint + Áfa vagyoni kár és 1.000.000 forint nem vagyoni kár megfizetésére kötelezését.

A felperesek fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból megfelelő jogi következtetéseket vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra utalással.

Általánosságban - a jogvita megítélése szempontjából - a másodfokú bíróság a következőket emeli ki.

Az Alkotmány 59. § (1) bekezdése szerint mindenkit megillet a jóhírnév védelméhez való jog, amelynek sérelmét jelenti a Ptk. 78. §-a alapján különösen az, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel.

Ennek megfelelően a hírnévrontás megállapítására az olyan közlés tartalma ad alapot, amely valótlan tényt állít, illetve tényállítást fejez ki nyíltan vagy burkoltan és amely alkalmas a személy hátrányos megítélésére.

Jelen perben abban kellett állást foglalni, hogy a ... című hetilapban, illetve az internetes honlapon megjelent azon sérelmezett mondat, - hogy az I. rendű felperest etikai vétségért egyébként már egyszer elmarasztalták - valós állítás-e és sérti-e az I. rendű felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát.

A megjelentek alátámasztására az alperesek csatolták az ... Elnökségének okiratát, mely azt tartalmazta, hogy az ... szerint nagy társadalmi veszélyességű etikai vétségnek minősül az, ha valóságtartalom nélküli, a tudományos közlés látszatát keltő állítások kerülnek nyilvánosságra. Az ... elnökének tájékoztatója az I. rendű

felperes tevékenységét minősítette, majd ismertette a valamennyi elnökségi tag által írt válaszelevél részletet, mely szerint az I. rendű felperes megszegte a tudományos világ közlési etikájának alapelveit, ezáltal félrevezette a betegeket, egészségeseket. Az ... szerint fellépése nem használt az orvostársadalomnak, az egyetemi tanárok és a nagyhagyományú ... orvoskar presztizsének, érdekeinek.

Erről - kétségtelenül a cikk megjelenését követően kelt levél tartalmáról - a cikkíró korábban tájékoztatást kapott, és az újságíró a ... Etikai Bizottsága szerint is alapos, lelkiismeretes tényfeltáró munkát végzett megállapítva azt is, hogy az ... már 2005-ben az I. rendű felperest médiaszerepléséért etikailag elmarasztalta.

Mindezen körülményekből egyértelműen megállapítható, hogy a nyomtatott és az elektronikus sajtóban közöltek nem tekinthetők olyan valótlan állításnak, amely a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítására alapot adna. Az tény, hogy alakszerű határozat ez ügyben nem született, azonban ez nem változtat azon a tényen, hogy az ... nagy társadalmi veszélyességű etikai vétségnek minősítette az I. felperes magatartását.

Mindezekből következően helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek a felperes személyét nem állították be jogsértő módon, személyiségi jogot sértő magatartást nem tanúsítottak, így a Ptk. 78. §-ában foglalt jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértésének a megállapítására nem volt lehetőség.

Alperesi jogsértő magatartás hiányában az I. rendű felperes által előterjesztett, a Ptk. 84. § (1) bekezdésének révén alkalmazandó objektív jogkövetkezménnyel érdemben már foglalkozni nem kellett.

Mivel jogellenes magatartást az alperesek nem tanúsítottak, ezért nem volt jogalap az I. rendű felperes nem vagyoni kártérítés és a II. rendű felperes által előterjesztett vagyoni kártérítés megítélésére. Tekintettel arra, hogy a II. rendű felperes kártérítési igényét az I. rendű felperest érintő közlésre alapította, a II. rendű felperes keresetének alaptalanságára vonatkozó döntés külön indokolásának elmaradása nem tekinthető jogsértőnek.

Egyebekben a Fővárosi Ítéltábla csak visszautal az elsőfokú bíróság helyes indokolására.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában, valamint a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakra is.

Budapest, 2009. június 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő